

Одним зі складових параметрів, що визначають конкурентоспроможність туристичного підприємства, є конкурентоспроможність його турпродуктів.

Для визначення конкурентоспроможності туристичного продукту необхідно враховувати:

- 1) конкретні вимоги потенційних покупців (споживачів) до пропонованої на ринку турпослуги;
- 2) можливі розміри і динаміку попиту на послугу;
- 3) розрахунковий рівень ринкової ціни турпродукту;
- 4) очікуваний рівень конкуренції на ринку туристичних послуг;
- 5) основні параметри турпродукту головних конкурентів;
- 6) найбільш перспективні ринки для турпродукту й етапи закріплення на них;
- 7) термін окупності сукупних витрат, пов'язаних з проектуванням, виробництвом і просуванням на ринок нової туристичної послуги [3].

Отже, дослідження конкурентоспроможності туристичних підприємств - це головна умова ефективного розвитку, встановлення стійкої позиції на ринку та створення конкурентоспроможного туристичного продукту. Головним критерієм обрання ефективної конкурентної стратегії є правильна оцінка конкурентоспроможності туристичних підприємств на ринку.

Список літератури

1. Перова Т. В. Організація галузі туризму : навч. посіб. Н. Новгород : НГПУ ім. К. Мініна, 2014. 80 с.
2. Лужанська Т. Ю., Костенко С. А., Катц Е. Б., Будкевич Г. Б. Оцінка та напрямки удосконалення конкурентоспроможності туристичних підприємств. Економічний форум. 2015. № 4. С. 258–267. URL: http://tourlib.net/statti_ukr/luzhanska.htm (дата звернення: 09.04.2020).
3. Агафонова Л. Г. Визначення конкурентоспроможності туристичного продукту. Київ : КНТЕУ, 2000. 434 с.

УДК 65.02.34:629.73(043.3)

Савченко К. О., студентка

Науковий керівник: Юденко Є. В., к.е.н., викладач вищої категорії

Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук, Україна

ВПЛИВ ЛОГІСТИКИ НА РОЗВИТОК ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

За статтею 1 Конвенції про допомогу у випадках виробничого травматизму в м.Женева від 8 липня 1964 року № 121 термін «промислове підприємство» охоплює всі підприємства, які відносяться до таких галузей економічної діяльності: добувна промисловість, переробна промисловість, будівництво, електроенергія, газ, водопостачання і санітарне обслуговування, транспорт, склади і служби зв'язку.[1]

Промисловість відіграє важливу роль в економіці країни та забезпечує більшість галузей господарства та населення. В Україні промислові підприємства становлять 12,6% від їх загальної кількості, обсяг реалізованої промислової продукції - 36,1% від загального обсягу реалізованої продукції у країні загалом. Таким чином, з огляду на значущість промислових підприємств для економіки країни, можна зазначити, що розвиток логістичної діяльності у промисловості дасть змогу підвищити рівень розвитку підприємств галузі й у країні загалом. [2]

Логістика для підприємств виступає як сукупність рішень щодо організації та управління всіма видами матеріальних та супутніх потоків відповідно до встановлених потреб. Для підприємств малого бізнесу необхідно знаходити ефективні методи мінімізації витрат при переміщенні товарів та ресурсів.

Завдяки введенню служби (посади) логістики у своїй господарській діяльності підприємство:

- оптимізує запаси та терміни доставки всіх видів ресурсів;
- скорочує транспортні витрати;
- вдосконалює інформаційні процеси та процеси прийняття рішень;
- знижує собівартість виробництва та реалізації продукції;
- покращує рівень обслуговування та ін.

Мету і завдання логістики в організації визначаються разом зі стратегічними цілями її бізнесу, тому метою логістики на підприємстві є підвищення конкурентоспроможності за рахунок раціонального управління логістичними потоками, оптимізація його ресурсів.

Підприємство підбирає транспортні засоби залежно від виду та обсягів перевезення, погодних умов, строків доставки, характеристик вантажу та ін.

Для ефективності логістичної діяльності та створення розгалуженої мережі, необхідно ретельно проводити проектування й побудову логістичних систем на промислових підприємствах. Проектування здійснюється на стратегічному та оперативному рівнях.

Стратегічне планування дозволяє визначити логістичні послуги, які допоможуть розмістити пункти зберігання на вузлових станціях, оптимальні маршрути перевезень, кількість запасів на складах та транспортні засоби. Поточні проблеми підприємств вирішує оперативне проектування: швидка реакція на підвищення транспортних тарифів, якісне та своєчасне обслуговування клієнтів.

Збільшення масштабів виробництва, підвищення рівня конкурентоспроможності, а також завоювання нового сегменту ринку дозволяє досягти стратегія логістичного забезпечення.

Оперативна логістика дозволяє швидко перерозподіляти функції між підрозділами підприємств, реагувати на впливи зовнішнього середовища та коригувати середньострокові та короткострокові завдання та цілі. Таким чином оперативна логістика є плацдармом для стратегічної логістики та перспектив розвитку підприємства.

Стратегічна логістика націлена на майбутнє, формує зміни всієї системи фірми: характер взаємин і зміст профілюючої діяльності напрямом її

структурно-функціональних підрозділів, їх межі. Тобто стратегічна логістика використовується в перспективному розвитку промислового підприємства.

Розвиток ринку логістичних послуг вплинув на транспортну політику підприємств і довів, що вибір транспортного засобу має бути об'єктивним та обґрунтованим.

Автомобільний транспорт використовують за малих обсягів перевезень, потреби у швидкій та маневровій доставці, що є перевагою даного виду транспорту. Недоліки автотранспорту, а саме значна вартість, безпека та залежність від кліматичних умов призводять до потреби залучати інші види транспорту під час здійснення перевізного процесу.

Використання залізничного транспорту, який є більш дешевим та безпечним, обмежується шляхами сполучення, потребою у застосуванні інших видів транспорту, браком маневреності та мобільності, відсутністю чітких термінів доставки та іншими чинниками.

Застосування перевезень водним транспортом в нашій країні обмежене наявністю відповідних водних артерій та інфраструктури, хоча цей вид перевезень є найбільш дешевим у світі.

Авіаційні перевезення незважаючи на досить високу вартість та обмеження на обсяги перевезень, є найбільш оперативними та мобільними.

Отже, використання того чи іншого виду транспорту має базуватися на потребах підприємства та визначатися за допомогою техніко-економічних розрахунків, у яких визначаються логістичні витрати на транспортування всіх учасників перевізного процесу.

Звернення підприємств до логістичних компаній, сприятиме зниженню всіх видів витрат на логістичне обслуговування та відповідних ризиків, оскільки логістична компанія несе повну відповідальність за збереження товару під час логістичних операцій.

Для задоволення запитів споживачів, щодо безпеки, надійності та якості обслуговування, вимог клієнтів логістика використовує наступні підходи до вирішення завдань, як:

- 3D-візуалізія – методика завантаження транспортних засобів різними видами вантажів;
- застосування роботів та дронів;
- blockchain – розробка та впровадження системи перевезення будь-якого виду вантажу;
- використання 3D-друку на 3D-принтері замість перевезення товару;
- використання безпілотних літальних апаратів та електротранспорту;
- фулфілмент – виконання всіх логістичних операцій сторонньою логістичною компанією та ін.[2]

Використання сучасних досягнень логістики в сьогоденних умовах потребує серйозних підготовчих перетворень у різних підрозділах вітчизняних підприємств, а також формування адекватного внутрішнього і зовнішнього ринкового середовища.

Причини використання логістичного управління промисловими підприємствами:

- 1 ускладненням внутрішньої структури об'єктів управління;
- 2 посиленням конкурентної боротьби;
- 3 швидкими темпами зростанням обсягу інформації;
- 4 розширенням зв'язків між підприємствами;
- 5 нестабільністю навколишнього середовища.

Вибір оптимальних варіантів для вирішення проблематики управлінської діяльності підприємств здійснюється завдяки використанню логістичного підходу.

Логістичні концепції дозволяють визначити логістичні процеси, їх характеристики та властивості, особливості господарювання підприємств, процеси формування ринкових відносин, взаємодію виробничих процесів з транспортним обслуговуванням що об'єднуються інформаційними потоками в єдину систему.

Список літератури

1. Конвенція про допомоги у випадках виробничого травматизму N 121 : від 08.07.1964 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/993_306 (дата звернення: 14.04.2020).
2. Алькема В. Г., Кириченко О. С. Економічна безпека суб'єктів логістичної діяльності : навч. посіб. Київ : Ун-т економіки та права «КРОК», 2016. 350 с.
3. Крикавський Є. В. Логістичне управління. Львів : Вид-во Нац. ун-ту «Львівська політехніка», 2005. 684 с.

УДК 630.(075.8)

Свистунова К. Р., студентка

Кармінська-Белоброва М. В., к.н.д.у., доцент

Ілляшенко С. М., д.е.н., професор

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», м. Харків, Україна

ФОРМУВАННЯ МЕТОДОЛОГІЧНИХ ЗАСАД ТУРИСТИЧНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

Глобалізація, соціально-економічна і політична інтеграція, інформаційна революція, яка охопила майже всі країни, змінюють туристичне обличчя світу. Глобальний туристський світ стає все більш цілісним і єдиним, а складові його країни - все більш взаємопов'язаними і взаємозалежними. Зрозуміти й оцінити туристичну життя тієї чи іншої країни сьогодні можна тільки беручи до уваги і враховуючи стан туризму в інших країнах та в світі в цілому. У цих умовах надзвичайно важливо мати цілісну (інтегральну), можна сказати панорамну картину стану туристського світу на даному етапі його історичного розвитку.

Поняття туризму змінювалося з плином часу. Воно розширювалося з виникненням явищ і процесів суспільного, економічного і екологічного характеру, пов'язаних із переміщенням людей із метою споживання,